

Misiunea inimii

Seria: Cavalerii lui Hanger

Autor: Witemeyer, Karen
Editura: LIFE PUBLISHERS
Cod de bare: 9786068915371

URL produs:

https://librariaonline.ro/beletristica/literatura_universala/romane/cavalerii_lui_hanger_volumul_2-witemeyer_karen-life_publishers-p10235553

Descriere produs

Misiunea inimii - Seria Cavalerii lui Hanger, volumul 2

Ani de zile au fost niste nomazi aflatii in cautarea dreptatii, insa o ultima misiune le-ar putea indrepta inimile spre un loc pe care sa-l numeasca acasa.

Membri ai legendarului grup Cavalerii lui Hanger, Mark Wallace si Jonah Brooks ajung in comitatul Llano din Texas pentru a livra un armasar. Nu se asteapta sa ajute la aducerea pe lume a unui copil si nici sa ramana cu un bebelus in grija lor. In cautarea unui camin pentru copil, cei doi ajung la „Casa Armoniei”, unde sunt ingrijiti copii abandonati. Acolo, Mark o reintalneste pe femeia cu care fusese pe punctul de a se casatori in urma cu zece ani.

Dupa esecul suferit in dragoste, Katherine Palmer si-a dedicat viata ingrijirii copiilor si, impreuna cu Eliza Southerland, a infiintat „Casa Armoniei”. Eliza cunoaste durerea de a nu se incadra in tiparele societatii, fiind un copil nelegitim, nascut din parinti de rase diferite. Tocmai aceste experiente o determina sa-i ajute pe copiii respinsi. Tacutul Jonah Brooks ii

starneste interesul, sfidandu-i toate prejudecatile despre barbati, dar in spatele privirii sale se ascund secrete si amintiri chinuitoare din razboai...

MISIUNEA INIMII

Cărți de
Karen Witemeyer

*Mireasă pe măsură
Cu capul în nori
Să-i câștige inima
Mireasă trasă la sorți
Mai presus de cuvinte*

CAVALERII LUI HANGER
*La porunca dragostei
Misiunea inimii*

CAVALERII LUI HANGER · 2

MISIUNEA INIMII

KAREN WITEMEYER

ORADEA
2025

Originally published in English under the title: *The Heart's Charge*

Copyright © 2021 by Karen Witemeyer

By Bethany House Publishing,

11400 Hampshire Avenue South

Bloomington, Minnesota 55438

All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2025 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, Bihor

Tel.: 0359 177 636; 0771 746 787

E-mail: edituralife@gmail.com, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace – electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul – cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea: *Monika Moricz*

Editarea: *Ligia Maria Pașca*

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Adaptare copertă: *Georgian Rădulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WITEMEYER, KAREN

Misiunea inimii / Karen Witemeyer. - Oradea : Life, 2025

ISBN 978-606-8915-37-1

821.111

Romanian Edition.

Printed in Romania.

„Faceți-le dreptate celui slab și orfanului,
dați-le dreptate nenorocitului și săracului,
scăpați-l pe cel nevoiaș și lipsit,
izbăviți-i din mâna celor răi.”

Psalmul 82:3-4

Le dedic această carte celor patru persoane
fără de care n-aș fi putut-o scrie:

Toni și Jamie,
sunteți două femei extraordinar de talentate!
Ați dovedit un spirit generos prin înțelepciunea și răbdarea cu
care mi-ați împărtășit o perspectivă asupra acestui proiect care
mie mi-a lipsit. Îndrumarea voastră a fost profundă
și personală – un adevărat dar. Orice lacună
din versiunea finală a manuscrisului îmi aparține.

John și Randy,
cunoștințele voastre despre istoria locală a comitatului Llano
și bunăvoința de a-mi pune la dispoziție resursele pe care
le-ați avut au făcut ca acest loc să reînvie. John, scena
cu podul n-ar fi existat dacă cercetările tale istorice
nu mi-ar fi stârnit imaginația!
Vă mulțumesc amândurora!

CAPITOLUL 1

COMITATUL LLANO, TEXAS

PRIMĂVARA LUI 1894

În urmă cu două zile, când a plecat de la Gringolet pentru a-i livra unui fermier înstărit de la vest de Llano un armăsar de toată frumusețea, Mark Wallace nici n-a visat că va ajunge să ajute și la nașterea unui bebeluș. Sau că mama respectivului bebeluș va agita pistolul încoace și încolo, dinspre el spre Jonah, încercând, pesemne, să hotărască pe cine să împuște primul.

– Plecați! Nu vreau ajutorul vostru!

Chipul ei se crispă și, slobozind un geamăt înăbușit, își acoperi pântecul umflat cu brațul stâng. Poate că nu voia ajutorul lor, dar avea nevoie de el fără doar și poate. Părea la fel de stoarsă ca și cârpa de vase folosită ieri.

Cu palmele întinse în față, Mark făcu un pas înainte.

– Ușurel, acum, conică. N-o să-ți fac niciun rău...

Pistolul se descărcă. Mark tresări. Observă că țeava pistolului era îndreptată spre cer, dar tot aruncă o privire peste umăr ca să se asigure că prietenul său nu prezenta găuri proaspete. Jonah dădu din cap în semn că nu, încolăcindu-și degetele pe mânerul propriului revolver, gata să-i apere dacă era cazul.

Mark se rugă să nu fie cazul. Poate că doamnei din fața lui îi lipsea o doagă în clipa asta, dar tot femeie era. Iar un gentleman nu lăsa niciodată de izbeliște o femeie la ananghie. Chiar dacă trăgea în el.

Sunetul împuşcăturii păru s-o sperie la fel de mult ca şi pe el. Făcu ochii mari, iar mâna în care ţinea arma tremură. Mark profită de ocazie şi, repezindu-se la ea, o prinse de încheietură şi-i aruncă pistolul din mână. Ea începu să strige, să lovească cu picioarele şi să-l bată cu pumnii în piept şi în bărbie, dar Mark nu băgă în seamă loviturile. Cel puţin până când fu cât pe ce să-i scoată ochiul stâng din orbită. Asta n-o mai putu ignora. În definitiv, un bărbat trebuia să vadă. Mai cu seamă când avea a face cu o femeie aflată într-o situaţie delicată, care nu părea să fie în toate minţile.

Făcând tot posibilul să nu o rănească, îi prinse mâinile la spate şi o împinse cu blândeţe, dar ferm, peste pragul căsuţei şubrede.

– Nu! Nu vă vreau aici. Numai îngerii au voie.

Ea încerca să i se împotrivescă.

Îngerii? Mark credea în existenţa acestor fiinţe cereşti, dar, după cum vorbea despre ei, femeia părea iraţională.

Pe de altă parte, nimic în legătură cu această femeie nu păruse normal din momentul în care se repezise pe uşa vechii căsuţe în cămaşă de noapte, având părul despletit şi un pistol în mână. Ei îi auziseră ţipetele pline de durere de la pârau din apropiere, unde se opriseră să-şi adape caii, şi se apropiaseră de baraca aceea mică pentru a face verificări, încercând să cheme pe oricine ar fi fost înăuntru.

Din fericire, armăsarul pe care trebuiau să-l livreze nu mai era în grija lor. Cumpărătorul intrase în posesia animalului cu o oră în urmă la Llano, aşa că nu mai era cazul să-şi bată capul cu grija unui animal ce valora mai mult de jumătate din leafa pe un an în timp ce se luptau cu femeia însărcinată.

Fiindcă exact într-o luptă era implicat Mark. Femeia scundă şi brunetă era toată asudată şi îndoită aproape în două, însă, cu toate acestea, continua să i se împotrivescă.

– Îmi pare rău pentru tratamentul dur, conişă, îşi ceru Mark scuze în timp ce o împingea centimetru cu centimetru peste prag.

Femeia dădu să-l calce apăsând cu călcâiul gol pe cizmă, dar se împiedică şi ar fi căzut dacă el n-ar fi susţinut-o pentru a-şi regăsi echilibrul.

– Dar trebuie să te duci în pat.

Acolo trebuia să fie o femeie în travaliu, nu? În pat. Ținea minte că mama lui se închisese în odaie când s-a născut surioara lui. Nu

că avea habar ce s-a petrecut de fapt în odaia cu pricina în afară de o grămadă de gemete, scâncete și țipete ocazionale.

Îl auzi pe Jonah repezindu-se pe veranda din spatele lui ca să ia arma ce căzuse din mâna femeii.

– Ce bine era să fie doctorița Jo aici, murmură Mark în barbă, gândindu-se cât de ușor ar fi fost dacă nevasta lui Matthew Hanger, Josephine, era de față.

Pe lângă că era femeie, era și cel mai bun doctor din Texas, din punctul lui de vedere. Îi salvase viața și, cel mai probabil, brațul, după ce glonțul unui hoț de vite aproape că-l pusese pe tușă.

Căpitanul se căsătorise cu ea anul trecut, imediat după ce acceptase parteneriatul cu tatăl ei la Fermele Gringolet, crescătoriile de cai preferate ale Cavaleriei americane. Noua poziție a căpitanului Hanger le oferise celorlalți Cavaleri un sentiment de stabilitate, care le lipsise în anii de după bătălia de la Wounded Knee, când umblau din loc în loc, punându-se la dispoziția oamenilor cumsecade pe care legea fie nu voia, fie nu putea să-i ajute. Pe Mark nu-l deranja munca la fermă – în definitiv, adora caii –, dar stabilitatea era o altă poveste. Nu mai avea stare. Era nerăbdător să o ia din loc. Să exploreze noi teritorii.

Nu că nu i-ar fi plăcut traiul pe care-l avea pe moment. Slujbă bună. Prieteni buni. Ocazional, câte-o solicitare adresată Cavalerilor lui Hanger care să-i satisfacă setea de aventură. Dar neastâmpărul începuse să devină din ce în ce mai greu de ignorat. Nu-l deranja deloc ideea de a prinde rădăcini undeva. Numai că nu găsisese locul potrivit încă. La douăzeci și opt de ani, se întreba dacă-l va găsi vreodată.

– Poate că n-ar fi stricat să iei în calcul lipsa competențelor tale de moașă înainte să-ți vâri nasul în treaba acestei doamne, bombăni Jonah strecurându-se pe lângă Mark și femeia care se zvârcolea, încercând să-l lovească cu cotul în burtă.

Femeia îl făcea pe Mark în toate felurile, asemănându-l cu toate creaturile scârboase pe care și le putea aminti, de la sconcs, la broască râioasă și până la șarpe. Le pomeni pe câteva și de două ori. *Melc slinos și fraier* părea să fie preferatul ei. Îl făcu în felul ăsta de cel puțin trei ori. Mark fu nevoit să-i recunoască meritele – doamna știa să insulte, nu glumă! Nu că gloanțele verbale ar fi putut să-l încetinească. Misiunea lui era să o ducă în patul ce se afla

la vreo trei metri distanță și niciun obstacol nu-l putea împiedica pe un cavalerist să-și îndeplinească misiunea.

– Nu înseamnă că, dacă mergi călare pe un cal alb, mormăi Jonah în timp ce netezea așternuturile boțite, trebuie să dai buzna de parcă ai fi un cavaler rătăcitor. Nu toate femeile sunt niște domnițe nevinovate, știi asta. Izabela. Dalila. Belle Starr.

– Cooper e suriu, nu alb, îl corectă Mark, renunțând la încercarea de a o târî pe femeie de-a lungul podelei până la pat și luând-o, în schimb, în brațe.

Umărul lui drept protestă sub povara suplimentară, rana de anul trecut remarcându-și prezența cu o claritate agonizantă. Se strâmbă, dar reuși să ignore durerea sfredelitoare. Un lucru nu tocmai complicat de vreme ce femeia îl lovea cu călcăiele și îl împungea cu coatele în multe alte locuri.

– Și nu sunt nici măcar un cavaler în armură strălucitoare.

Nici pe departe. Mai ales că nu putuse s-o salveze pe singura și cea mai importantă femeie din viața lui.

– Sunt doar un bărbat care se simte dator să ajute sexul mai slab ori de câte ori se ivește ocazia.

– *Nu* sunt slabă!

Un pumn mic îl pocni în partea inferioară a maxilarului. Impactul neașteptat îl făcu să-și muște limba.

– Asta-i cât se poate de clar, doamnă, zise Mark, cu gura zvâcnind de durere.

Din fericire, ajunseră lângă pat unde putu să se debaraseze de pachetul nerecunoscător. În ciuda pretențiilor ei de a fi puternică, energia se scurse din ea în clipa în care intră în contact cu salteaua. Se făcu covrig și începu să se legene.

– Mă doare!

Își putea închipui.

Ușurează-i durerea, Doamne, și arată-mi cum să o ajut.

În timp ce palma stângă îi era peste pântec, lumina ce pătrundea prin ușa întredeschisă făcu să scilească ceva auriu. O verighetă.

– Unde e bărbatul tău, conia?

Individul acela trebuia să fie aici, nu el sau Jonah. Poate că n-ar strica să-l caute pe nemernicul acela iresponsabil și să-l târască înapoi pentru a avea grijă de nevasta care sta să-i nască pruncul.

– Wendell?

Capul ei se ridică iute și ceva asemănător unui zâmbet trecu peste buzele ei.

– Wendell vine. Ne întâlnim aici. Am stabilit totul. Nu trebuie decât să scap de bebeluș.

Să scape de...?

Mark îi aruncă lui Jonah o privire pătrunzătoare. Stoicul său tovarăș își ascundea bine gândurile de obicei, dar nici măcar imperturbabilul sergent nu-și putu ascunde tresărirea de șoc ce-i uni sprâncenele.

Sigur, nu asta intenționase să zică. Ci *să nască* bebelușul. Să-și scape trupul de bebelușul care sta gata să vină pe lume. La asta s-o fi referit. Nicio mamă sănătoasă la cap n-ar...

– Îngerii vor veghea asupra bebelușului nostru, zise ea chiar când gura se arcui în jos, iar trupul ei înțepeni.

În mod sigur, o fi început o altă contracție. Începu să respire întretăiat, iar pumnii i se încheștară pe cearșaf.

– M-auzi, Doamne? E timpul să trimiți îngerii pe care i-ai promis.

Își azvârli capul pe spate, tendoanele de la gât ieșindu-i în evidență.

– Eu mi-am făcut partea. E timpul să-Ți... respecti partea Ta... de înțelegere... fiin'că vine... bebelușul!

Jonah se îndreptă cu pași răsunători spre ușă.

– Mă duc după doctor.

Și să-l lase pe Mark singur cu o femeie însărcinată și alienată mintal? Nicio șansă.

– Eu mă duc, zise Mark, depărtându-se de pat și urmându-l pe Jonah. Tu ai crescut la fermă, nu-i așa? Tu pricepi cât de cât ce se petrece aici. Eu nu știu nici măcar...

– Tu ești alb, zise Jonah tăios, făcându-i semn spre femeia din pat. Ea e albă. Nu poți lăsa un bărbat negru cu o femeie albă. Dacă s-ar afla...

Nu fu nevoit să termine propoziția.

– Fie ne ducem amândoi, fie mă duc doar eu, zise Jonah pe un ton ca de oțel. Nu există a treia opțiune.

Stânjenit că lăsase teama legată de propriile sale incompetențe să-i întunece pe moment rațiunea, Mark dădu din cap.

– Ai dreptate. Îmi pare rău. Voi rămâne.

Se uită apoi la femeia care bodogănea absurdități în timp ce-și azvârlea capul dintr-o parte în alta pe saltea.

– Vin, Wendell, băiguia întruna. Vin.

Habar n-avea cum să o ajute, dar nu putea s-o lase singură. Era cunoscut faptul că nașterea răpea chiar și viețile femeilor puternice și cu mintea sănătoasă. Era greu de spus ce efect putea avea ea asupra acestui suflet disperat.